

Nens i gent gran

Cal parlar amb els pares

L'entrenador hauria de parlar amb el grup de pares dels nens i nenes que portarà aquesta temporada i explicar-los, des d'un principi, què s'espera d'ells. Què n'espera ell com a entrenador, però sobretot què no esperen els seus fills dels seus pares i familiars.

La lògica de l'amic Joan, un home planer

Els pares hem de concienciar-nos que no hem de ser protagonistes als partits dels nostres fills ni hem d'esperar que es converteixin en estrelles del bàsquet o qualsevol altre esport

SPORT

Editor: Josep M. Casanovas
Director: Joan Vehils
Directors adjunts: Joan Maria Batlle i Lluís Mascaró
Subdirectors: José Luis Carazo, Albert Masnou
Redacció: Àngels Fàbregues (afabregues@diariosport.com), Ramon Palomar (rpalomar@diariosport.com)
Maquetació: Fabián Cabrera
EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS
Director gerent: Antoni Pujol
Director Producció i Sistemes: Kiko Olivier
ADREÇA: Consell de Cent, 425-427
08009 Barcelona
Tel.: 93-2279400
Fax Redacció: 93-2279410
Fax Administració: 93-2279405
Fax Publicitat: 93-2279435

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

Més informació

ORGANITZA

JOAN CARLES FOLIA TORRES
Assessor Educatiu (coach)
ASSESSORAMENT A FAMÍLIES EN:
Resolució de conflictes pares i fills/alumnes i escola. Gestió de les emocions en la família. Valoració de les situacions de convivència. Motivació per a l'aprenentatge. Gestió i planificació del temps d'estudi.
TEL: 663 850 880
EMAIL: utiljoancarles@gmail.com

Joan Carles Folia
DIRECTOR GERENT D'ORGANITZA, SL
LICENCIAT EN CAFE, MESTRE I 'COACH' ESPORTIU I EDUCATIU D'ÚTIL

De tant en tant tinc la gran sort de poder compartir una estona de bon menjar i bon beure amb l'amic **Joan**. A més del menjar, l'amic **Joan** té altres coses encara més importants per oferir i una d'elles és la seva extraordinària conversa plena de senzillesa i sentit comú. Ara fa pocs dies en **Joan** m'explicava que els seus dos fills fan bàsquet i que estava una mica al·lucinat per les situacions viscudes. Ell, que té clar que els seus fills no el jubilaran gràcies a un contracte amb un club de bàsquet, no acaba d'entendre com encara hi ha pares que fan d'aquesta il·lusió (molt lloable) una demostració continuada de supèrbia i mala educació.

Pares que no es cansen de donar ordres a tots els components de l'equip com si fossin l'entrenador, pares que només veuen les errades dels altres i mai la dels seus fills, pares que són capaços de fer crits als àrbitres joves que estan en procés d'aprenentatge, pares que animen des de la posició de manca de respecte a l'equip adversari, pares que discuteixen amb altres pares per una acció no gaire clara, pares en definitiva que se senten protagonistes del que passa en aquell terreny de joc quan els únics protagonistes haurien de ser els jugadors.

L'amic **Joan** no se'n sap avenir, no entén com aquests pares, que a

les seves feines deuen ser molt capaços, poden arribar a provocar certs espectacles quan el cap de setmana segueixen el seu fill o filla.

Però l'amic **Joan**, que és un 'savi del poble', té la solució per a aquest tipus de personatges: "El millor que pots fer -diu ell- és ignorar-los, són gent que necessiten sentir-se escoltats per tots els que els envolten, gent que es pensen que dient la seva estan en possessió de la veritat. Jo no els faig cas si no és que el que diuen és més que ofensiu, llavors el meu valor personal em fa reaccionar".

Fa de la saviesa popular i tradicional una gran veritat. ¿Què esperen alguns pares del bàsquet dels seus fills?

volent ficar-se allà on no els demanen". L'amic **Joan** no és cap tècnic esportiu ni té cap carrera en ciències de l'educació, l'amic **Joan** és un pare que té els millors cigrons del Berguedà, que espera que seus fills siguin persones i creu fermament que el bàsquet hi col·labora d'una manera molt clara. L'amic **Joan** ja sap que la seva jubilació no passa per les prestacions dels seus fills en el món del bàsquet... I vosaltres, la resta de pares, ¿què espereu de l'esport dels vostres fills? ■

L'amic **Joan** continua: "El bàsquet dels meus fills està ple de coses positives: es mouen, tenen amics sans, no estan tot el dia enganxats a la tele o l'ordinador, permet que la família anem plegats a diferents indrets del país, que compartim amb altres famílies caps de setmana esportius, i que els meus fills no pensin amb altres històries i sí en els beneficis de l'esport".

"Això hauria de ser suficient perquè els pares estiguessin encantats que els seus fills practiquessin esport. No entenc perquè